

Buka, Carpe diem

To ja - Twój życiorys, chodź ze mną, mam pomysł
Pokaże Ci sedno i przedmiot mych odkryć
Pamiętasz te zwrotki: "żyj chwilą, zapomnij
Bo miną Ci co płyną z prądem jak płatki"?
Pamiętasz te schodki w stronę monotonii?
W pogoni, bo cel goni, by od niej odbić
Pamiętasz to, wiem, zobacz gdzie żeśmy doszli
Pare stopni wstecz, wszystko mogło się skończyć
Chodź dalej, pamiętasz tamto skrzyżowanie tych alej?
Jakie było Twe rozwiązanie i lament
Pamiętasz, czy już zapomniałeś?
Za ramie nie zerkaj, tam krwawi Twój talent
Parter w kartek strzępach, chłodne mieszkanie
W nim skulony dzieciak, ze zdartym kolaniem
Uśpiony w piosenkach, oparty o ścianę
Nie budźmy go, mimo to chodźmy dalej
Prosto korytarzem, aż do późnych zdarzeń
Gdzie z marzeń, pozostały tylko witraże
Ubazgrane piachem, oddane bez walki
Mimo obietnic i przetartej kartki
Pamiętasz tę gorycz przełknięcia porażki
Gdy przyszedł też po Ciebie i śmiał się w twarz Ci
Podając Ci rękę, wskazując na tarczy
Dwunastą piosenkę, Twej ostatniej szansy...